

[Enggaard]

betænkeligt tæt på det forventede tidspunkt for afslutningen af folketingets arbejde forud for sommerpausen, og derfor må man da meget håbe, at regeringen ikke søger at trække afklaringen af det tal ud til på den anden side af det tidspunkt, hvor det kan gøres til genstand for en egentlig parlamentarisk behandling her i tinget. For det er jo i det interessante interval imellem tredje behandling af tillægsbevillingsloven og afleveringstidspunktet for statsregnskabet, at ministeren for offentlige arbejder skal søge frem til en afklaring af det tal, som vi forstod i dag – endnu 3 måneder efter, at usikkerheden er tilkendegivet over for finansudvalget – stadig ikke foreligger. Vi må meget håbe, at ministeren for offentlige arbejder så i dette lille interval finder en afklaring med hensyn til, hvordan tallet endeligt er.

Det giver i øvrigt indtryk af, at regeringen har søgt at undgå at komme i en konkret dialog med folketinget om denne sag, at man søger at afpasse tingene på en sådan måde, at man altså nu henviser tingene til statsregnskabet, hvor der jo ikke kan stilles ændringsforslag. Jeg gætter på, at der bag det smilende og tilforladelige ydre, som ministeren for offentlige arbejder fremviser i denne debat – og det er jo en god ting, at ministre fremtræder venligt over for tinget – alligevel gemmer sig en dyb foruroligelse over denne sag. Det må der også gøre ved erindringen om de tilfælde, hvor socialdemokratiske politikere tidligere er gået i rette med siddende regeringer, og jeg skal erindre om det par gange, hvor eksempelvis den tidligere formand for finansudvalget, hr. Lysholt Hansen, med stor energi og angrebslyst gik i gang med siddende ministre om ting, som ikke nødvendigvis havde samme rækkevidde som denne.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne bede om, at man nøje lytter til den dialog, der har været mellem hr. Enggaard og finansministeren, for den afklarede jo lysende klart, at vi først får tallet, når det er for sent for folketinget at tage stilling til det, nemlig når sommerferien er indtrådt. Derfor vil den debat, som trafikministeren henviser til, og som hr. Glensgård siger vi jo blot kan rejse, ikke kunne komme før i oktober-november.

Det viser, hvorfor venstres og de konservatives forslag er stillet. Det er stillet, for at vi også i sommerferien kan klynge ministeren op på hans ansvar, så vi ikke skal vente, til det er alt for sent og der ikke kan gøres noget ved nogenting. Det er det, sagen drejer sig om. Tænk, at hr. Glensgård ikke har opfattet det! Han kalder forslaget for pullimut og galt vanvid, skønt han står som forslagsstiller til et forslag, som han selv vil stemme imod. I mangel af argumenter påstår han, at der skulle være uenighed om forslaget inden for venstres gruppe. Det er jo noget, vi ikke skylder ham regnskab for, men der sker ikke noget ved at oplyse, at forslaget såmænd i første omgang er formuleret af venstres formand og straks tiltrådt af venstres og de konservatives finansudvalgsmedlemmer og de to folketingsgrupper uden nogen som helst diskussion.

Det er ikke noget, jeg skylder regnskab for, men hvorfor i alverden skal man så høre sådan et argument? Hvad er det egentlig, der er i vejen med hr. Glensgård? Er han overarbejdet før påskeferien, eller hvad er der i vejen med ham? Jeg vil påtage mig at overbevise hver eneste af hans partifæller om fornuften i det forslag. Han har ført sine partifæller bag lyset i denne sag. Hvis de vidste, hvad det drejede sig om, ville de være tilhængere af det.

Fru Mimi Jakobsen og den radikale ordfører siger meget venligt, at de gerne vil give ministeren lidt snor endnu. Ja men det, de gør, er, at de klipper snoren over.

Vi mener, at ministeren er inde på noget af det rigtige. Men vi mener, han trænger til fortsat politisk pres, og det pres fratager man ham her, som man har frataget driftsledelsen i Danmarks Radio presset. Også dér har man klippet snoren over ved at bevilge alle de penge, der skulle til for at køre videre som hidtil; det er det samme, man gør her: man klipper snoren over, så man ikke har bidsel på ministeren længere.

Hr. Waldorff siger, at venstre og de konservative ikke aner et klap om nogenting, og at vi nævner et tal for produktiviteten. Jo, vi citerer produktivetsrapporten, og den holder vi os til ordret. De tal, som fremgår af produktivetsrapporten, svarer helt igennem til de tal, som formanden for Dansk Post- og Telegrafforening, Hans Strunge, har nævnt for lang tid siden. Hvordan kan hr. Waldorff